

Po drugie, zdaniem skarżących nieuwzględniając niektórych dodatkowych zasadniczych informacji, Rada naruszyła ciężący na niej obowiązek staranności i prawidłowej administracji, a w rezultacie popełniła oczywisty błąd w ocenie.

Po trzecie, skarżące podnoszą, że odmawiając wyłączenia dziecięcego obuwia spod zakresu zastosowania przepisów, na etapie ostatecznego rozporządzenia, Rada naruszyła art. 21 rozporządzenia podstawowego jak też ciężący na niej obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 253 WE oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie.

(¹) Dz.U. L 275 str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-2/07)

(2007/C 56/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5102 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz grupy projektów 2001 ES 16 C PE 050 (rekultywacja dorzecza Júcar 2001 — grupa 2).

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C(2006) 5102 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz grupy projektów nr 2001 ES 16 C PE 050 realizowanych w Hiszpanii pod nazwą „rekultywacja dorzecza Júcar 2001 — grupa 2”.

Skarga dotyczy grupy trzech różnych przedsięwzięć korzystających z całkowitej pomocy w wysokości 11 266 701 EUR, zmniejszonej na mocy zaskarżonej decyzji do kwoty 1 900 281 EUR.

Na poparcie swych żądań państwo skarżące powołuje błędną i niespójną interpretację dyrektywy 93/37/EWG (¹) tak co do kryterium doświadczenia (art. 30, ust. 1 i 2) jak i zastosowania systemu cen średnich (art. 30 ust. 1).

Co się tyczy włączenia kryterium doświadczenia do kryteriów udzielania zamówień, nie określonych wyraźnie w znajdujących zastosowanie przepisach, Królestwo Hiszpanii twierdzi, że orzecznictwo wspólnotowe dopuszcza taką możliwość i że posłużenie się tym kryterium nie stanowi ciężkiego i oczywistego naruszenia wspólnotowego porządku prawnego, a co najwyżej stanowić może usprawiedliwiony błąd w stosowaniu prawa wynikający z braku jasności spornego przepisu.

Z drugiej strony państwo wnoszące skargę zaprzecza, by odwołanie do systemu cen średnich, użytego w trakcie analizy oferty najkorzystniejszej ekonomicznie w odniesieniu do projektów będących przedmiotem przetargu, naruszało zasadę równego traktowania, dyskryminując niskie oferty w stosunku do ofert droższych.

Dodatkowo państwo skarżące powołuje się na niezgodność z prawem art. H ust. 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1164/94 (²), jako że narusza on zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, a konkretnie w stosunku do umowy nr 2000/GV/2005 państwo to podnosi naruszenie zasady proporcjonalności, jak również art. 19 dyrektywy nr 93/37.

(¹) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1).

(²) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130 z dnia 25.5.1994, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2006 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-3/07)

(2007/C 56/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności całości decyzji Komisji C(2006) 5103 z dnia 20 października 2006 r. dokonującej korekty finansowej w odniesieniu do pięciu projektów realizowanych na terytorium Andaluzji:

— uwzględnienie pierwszego z podniesionych zarzutów prowadzącego do stwierdzenia nieważności decyzji w części i zmniejszenie wymiaru korekty o 1.136.320 EUR,

- uwzględnienie drugiego z podniesionych zarzutów prowadzącego do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w części i zmniejszenie wymiaru korekty o 267.746 EUR, a ewentualnie o 90.186 EUR z powodu błędu rachunkowego,
 - uwzględnienie trzeciego z podniesionych zarzutów prowadzącego do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w części i zmniejszenie wymiaru korekty o 76.369 EUR,
 - uwzględnienie czwartego z podniesionych zarzutów prowadzącego do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w części i zmniejszenie wymiaru korekty o 3.264.849 EUR.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C (2006) 5103 z dnia 25 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy z Funduszu Spójności na rzecz pięciu projektów realizowanych na terytorium regionu autonomicznego Andaluzji, mianowicie:

- nr 2000.ES.16.C.PE.012 (planowane działania w zakresie zarządzania odpadami w regionie autonomicznym Andaluzji);
- nr 2000.ES.16.C.PE.066 (działania w zakresie uzdatniania i oczyszczania wód w dorzeczu Guadalquivir);
- nr 2000.ES.16.C.PE.004 (działania w zakresie uzdatniania i oczyszczania wód w dorzeczu Sur: etap I);
- nr 2001.ES.16.C.PE.025 (rozbudowa oczyszczalni RSU w regionie autonomicznym Andaluzji — 2001);
- nr 2000.ES.16.C.PE.0138 (planowane działania w zakresie zarządzania odpadami w regionie autonomicznym Andaluzji).

Sporną decyzją, której część zasadniczą stanowi analiza projektu 012, Komisja dokonała korekty w wysokości 4.745.284 EUR, na podstawie istotnych wątpliwości odnośnie dostatecznej kontroli kwalifikacji wydatków i przestrzegania norm w zakresie udzielania zamówień (w dwóch przypadkach bezpośrednio udzielanie zamówień, posługiwane się doświadczeniem jako kryterium udzielania zamówień oraz rzekome nieprawidłowości przy publikacji ogłoszeń o zamówieniach).

Na poparcie swych żądań państwo skarżące powołuje się na:

- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i proporcjonalności w związku z kwalifikacją niektórych wydatków, z uwagi na fakt, iż sporna decyzja została wydana przed upływem odroczonego terminu na wycofanie wydatków niepodlegających kwalifikacji i zastąpienia ich wydatkami podlegającymi kwalifikacji;
- błędną interpretację art. 11 ust. 3 lit. b) i e) dyrektywy 92/50/EWG⁽¹⁾ w związku z rzekomymi nieprawidłowościami

dotyczącymi bezpośredniego udzielania zamówień na usługi; w ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi ewentualnie błąd rachunkowy;

- naruszenie dyrektywy dotyczącej zamówień publicznych w zakresie włączenia „kryterium doświadczenia” do kryteriów udzielania zamówień; w tym względzie strona skarżąca twierdzi, iż mimo że kryterium to nie zostało wyraźnie przewidziane w znajdujących zastosowanie przepisach, orzecznictwo wspólnotowe dopuszcza taką możliwość, i że posłużenie się tym kryterium nie stanowi ciężkiego i oczywistego naruszenia wspólnotowego porządku prawnego, a co najwyżej usprawiedliwiony błąd w stosowaniu prawa wynikający z braku jasności normy;
- brak ciężkiego i oczywistego uchybienia, a tym samym wystarczająco istotnego naruszenia prawa wspólnotowego w zakresie rzekomych nieprawidłowości wynikających z braku publikacji niektórych ogłoszeń o zamówieniach.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, z 24.7.1992. str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2007 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-5/07)

(2007/C 56/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, pełnomocnik, J.-P. Buyle i C. Steyaert, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 października 2006 r. w zakresie, w jakim uznaje ona, że „dawne wierzytelności EFS” — spłacone przez Królestwo Belgii w dniu 21 grudnia 2004 r. dobrowolnie, lecz z zastrzeżeniami — nie uległy przedawnieniu;